

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w G.

przy uczestnictwie M. P.

o wpis do księgi wieczystej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 14 stycznia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 listopada 2018 r., sygn. akt XVI Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kwotę
240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Strona skarżąca opiera wniosek

o przyjęcie na oczywistej zasadności wynikającej z naruszenia art. 65 k.c. przy wykładni umowy.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Samo uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazuje na okoliczność, że nie jest możliwe uznanie go za oczywiście uzasadnione. Skarżący przedstawia bowiem różne możliwości interpretacyjne umowy zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu. Jedną z nich zastosował Sąd Okręgowy, przyjmując, zgodnie z brzmieniem umowy, że wymagalność roszczenia strony powodowej jeszcze nie nastąpiła, gdyż ustanowienie odrębnej własności lokali będzie mogło nastąpić najpóźniej do dnia 10 września 2026 r. Zarzuty zawarte w skardze nie mogą prowadzić do wniosku, że taka interpretacja w sposób oczywisty wskazuje na naruszenie art. 65 k.c.

Sąd Okręgowy wskazał także na okoliczność, że wnioskodawczynie nie jest właścicielem nieruchomości co do której żąda wykreślenia roszczenia o ustanowienie odrębnej własności lokalu, gdyż działka na której lokal ten się znajduje nie została wpisana do aktualnej księgi wieczystej. W ocenie Sądu była to samodzielna podstawa nie uwzględnienia żądania o wykreślenie roszczenia, której skarga kasacyjna nie podejmuje.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

aj